

Forslag til lov om forlængelse af og ændringer i lov om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer

(Fremsat den 20. oktober 1953 af ministeren for handel, industri og søfart *Lis Groes*).

§ 1.

Lov nr. 500 af 20. december 1950 om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer, jfr. lov nr. 363 af 31. oktober 1952 om forlængelse af og ændringer i nævnte lov, forbliver med nedenstående ændring i kraft indtil den 1. november 1954, medmindre den forinden denne dato ophæves ved kongelig anordning.

§ 3, stk. 2, affattes således:

„Overstiger det ved bortsalget opnåede nettobeløb 2 000 kr., tilkommer der sælgeren af motorkøretøjet 2 000 kr. med tillæg af 75 pct. af det beløb, hvormed nettobeløbet overstiger 2 000 kr.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. november 1953.

Bemærkninger til lovforslaget

Ved lov nr. 500 af 20. december 1950 om bortsalg af visse brugte personmotorkøretøjer blev det bestemt, at personer eller virksomheder, der opnår tiladelse til indkøb af et ikke tidligere indregistreret personmotorkøretøj til udskiftning af et ældre personmotorkøretøj, skulle lade det pågældende ældre motorkøretøj afhænde ved offentligt bortsalg, og at kun 60 pct. af det ved salget opnåede nettobeløb skulle tilfalde vedkommende ejer, medens restbeløbet skulle indgå i vejfonden. Den begrænsede import havde medført meget betydelige overpriser på brugte motorkøretøjer, og det fandtes urimeligt, at de pågældende personer eller virksomheder, når de fik adgang til indkøb af et nyt personautomobil, samtidig skulle indkassere den helt ekstraordinære konjunkturgevinst, der var betinget af, at landets økonomiske forhold ikke muliggjorde den fornødne import af personmotorkøretøjer. Hertil kommer, at man ved i rimeligt omfang at inddrage overprisen på de vogne, der således skulle udskiftes, kunne bidrage til at lette presset på fordelingen af personvogne.

Loven var tidsbegrænset indtil den 1. november

1951 og blev ved lov nr. 431 af 31. oktober 1951 forlænget uforandret indtil den 1. november 1952.

Ved lov nr. 363 af 31. oktober 1952 forlængedes loven indtil den 1. november 1953 med enkelte ændringer, herunder navnlig en forhøjelse af den andel af salgssummen, der tilkommer motorkøretøjets ejer. Det blev ved lovændringen, der var forårsaget ved det prisfald, der i årets løb var konstateret for brugte personautomobiler, fastsat, at de første 2 000 kr. af det nettobeløb, der opnåedes ved motorkøretøjets bortsalg, skulle tilfalde vognens ejer ubeskåret, og kun det overskydende beløb deles mellem ejeren og vejfonden med henholdsvis 60 pct. og 40 pct.

I det senest forløbne år har det været muligt at foretage en væsentlig større import af personautomobiler end i de tidligere år. Medens importen i årene til og med 1951 har udgjort 4—5 000 stk. årligt, er der i 1952 importeret omkring 9 000 stk., og i 1953 regnes der med en import på ca. 16—17 000 personvogne. Hertil kommer importen på dollarpræmieringsbasis, der i 1952 har udgjort ca. 1 600 stk. og i 1953 indtil udgangen af august godt 7 000

stk. Uanset den betydelige forøgelse af importen ligger denne imidlertid stadig under behovet, og priserne på brugte personmotorkøretøjer er derfor fremdeles væsentligt højere, end de ville være under et frit automobilmarked. Dette gælder såvel for de brugte vogne, der sælges i almindelig fri handel, som for dem, der sælges ved offentligt bortsalg i henhold til loven.

Danmarks Automobilforhandler Forening har i sommer til sine medlemmer udsendt et brugtvognskatalog indeholdende normgivende priser for brugte personmotorkøretøjer af de forskellige mærker, typer og årgange. Sammenholdes de i dette katalog angivne priser med en brugtvognspris beregnet på grundlag af nye vognes pris, når de indkøbes på dollarpræmieringsbasis, viser det sig, at brugtvognspriserne ligger noget højere end dollarpræmieringsprisen med fradrag af rimelige afskrivninger, idet dog de største vogne ikke fuldtud når en på dette grundlag beregnet brugtvognspris. Idet prisen på personvogne indkøbt på dollarpræmieringsbasis for størstedelen af de gængse mærker ligger omkring 40 pct. højere end prisen på vogne indkøbt på sædvanlig måde med indkøbstilladelse, vil det ses, at brugtvognspriserne stadig i meget betydelig grad overstiger, hvad der under hensyn til nyvognsprisen kan anses for rimeligt.

En umiddelbar sammenligning mellem de priser, de ved offentligt bortsalg afhændede brugte personmotorkøretøjer indbringer, og de priser, som brugte motorkøretøjer af tilsvarende mærke, type og årgang indbragte i fjor, da loven senest blev forlænget, er vanskelig at foretage på grund af de pågældende vognes forskelligartede kvalitet. De foretagne undersøgelser synes at indicere, at priserne gennemgående er faldet med ca. 15 pct., men der er en ret betydelig forskel mellem de forskellige automobilmærker,

idet nogle typer holder priserne bedre end andre; i særdeleshed har de meget store vogne og vogne, til hvilke der ikke kan fremskaffes originale reservedele, været genstand for et ikke ringe prisfald. Medens en del af det nævnte prisfald antagelig skyldes, at de pågældende køretøjer nu er 1 år ældre og typisk har kørt tilsvarende længere, må en del af prisfaldet betragtes som reelt, og det synes under disse forhold rimeligt, at der foretages en mindre forhøjelse af den del af nettoprovenuet ved salget, som efter lovens § 3 tilfalder sælgeren.

Det er under hensyn hertil foreslået at ændre § 3 således, at det beløb, der tilfalder sælgeren, udgør 2 000 kr. med tillæg af 75 pct. — og ikke som nu 60 pct. — af det beløb, hvormed nettoprovenuet overstiger 2 000 kr.

Om de i henhold til loven stedfundne salg af brugte personautomobiler kan det oplyses, at der i tiden indtil udgangen af september måned 1953 ialt er bortsolgt 11 270 personmotorkøretøjer til et samlet beløb af 63,5 mill. kr., hvoraf 21,3 mill. kr. er tilgået vejfonden, medens restbeløbet er udbetalt til automobilernes ejere. Af de nævnte 11 270 motorkøretøjer er 10 205 solgt ved offentlig auktion, medens ejerne for 1 065 vognes vedkommende har benyttet sig af den særlige adgang til salg af vognene gennem automobilforhandlerne.

Loven er foreslået opretholdt indtil 1. november 1954. I betragtning af den usikkerhed, der hersker med hensyn til udviklingen fremover, er det dog foreslået, at loven forinden den tid kan ophæves ved kgl. anordning. Forinden der eventuelt fra handelsministerens side gøres indstilling herom, vil spørgsmålet blive forelagt i det henhold til vareforsyningslovens § 15 nedsatte udvalg, således at indstilling om lovens ophævelse kun foretages, såfremt der i udvalget kan opnås tilslutning hertil.